VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 25 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

In Engeland heerscht ook op vele plaatsen de ziekte der aardappelen. De eigenaars der landen hebben in beide streken hunne pachters gedwongen hun land om te spitten, en de aardappelen te verbranden, opdat die niet zouden gegeten worden, dewijl men beweert dat zij nadeelig voor de gezondheid zijn.

FRANKRIJK.

...CHEN DOOR FRANSCHEN BEDROGEN. Verledene week kwam een reiziger, die door het een of ander toeval opgehouden was, laat in den nacht te Privas aan. Toen men hem de redenen van zijne late komst vroeg, antwoordde hij, dat hij de bergen van Ardeche doortrekkende, verhinderd was geworden (arrêté) zijnen weg te vervolgen. Na dit lakoniek antwoord gegeven te hebben, vroeg hij eenige ververschíng en ging naar bed. Weldra was de ontmoeting algemeen bekend, men sprak van niets anders dan van het gevaar, waaraan de reiziger in gemelde bergen blootgesteld was geweest. De geheele stad verkeerde daarover in groote onrust, en de held dezer gebeurtenis was misschien de eenigste, die gedurende den nacht, de rust van eenen verkwikkenden slaap genoot.

Met den dageraad begaven zich eenige Marechausées denzelfden weg op, waarvan de reiziger den vorigen dag gekomen was. De brigadier, die de romans van *Anna Radcliffe* gelezen had, verbeelde zich, dat hij de roovers misschien wel in het een of ander hol, of in eenen onderaardschen weg zoude ontdekken. Een herder, aan wien men vroeg, of eene dusdanige plaats in de omstreken bestond, geleidde de gendarmen in een konijnenwoud. Het was niet waarschijnlijk, dat een roover, zelfs in de meest verkleinende omstandigheden zoude weten te kruipen door eene konijnenpijp. Buitendien hadden de gendarmen er niet aan gedacht, om zich van eene fret te voorzien.

De geheele dag werd in vruchtelooze nasporingen doorgebragt. De bergen van Ardeche leverden geen het minste spoor van roovers of bandieten op. Tegen den avond ontdekte echter de brigadier in de verte een man, die aan den voet eens booms gezeten was. Hij beval aan zijne onderhoorigen de diepste stilzwijgendheid in acht te nemen en met behoedzaamheid de plaats te naderen, alwaar deze verdachte persoon gezeten was. Zijne bevelen werden stiptelijk opgevolgd, stapsgewijze en met alle mogelijke voorzorgen naderden zij den gevreesden man. Hij scheen van eene middelmatige grootte te zijn; zijn bleek gelaat, een vurig oog, dat met een buitengewoon vuur bezield was, een baard die minstens in 8 dagen niet geschoren was, dit alles, gaf aan den man een vreemd voorkomen.

Toen de gendarmen digter bij gekomen waren, omsingelden zij hem eensklaps. Wie zijt gij? vroeg hem de brigadier.

Ik ben alles, en ik ben niet veel, antwoordde de man. Ik ben nu eens keizer, dan een boeren lummel, op dit oogenblik ben ik niets.

Ik begrijp u, hernam de brigadier, gij doet, als of gij zinneloos waart, om uwe misdaden te verbergen.

Zinneloos, zeide de vreemdeling, ja, ja ik ben wel eens ooit een gek, en soms ook al eens een misdadiger geweest. Ik heb trouweloosheden, ja gruwelen gepleegd, en ik durf het zeggen, ter algemeene voldoening. Ik wil u wel ook met dezelfde openhartigheid bekennen, dat ik in de ...nd niet zoo goed geslaagd ben.

Welk eene onbeschaamdheid, mompelden de gendarmen binnensmond. Gij zult ons volgen, voegde de brigadier er bij.

Het zal mij aangenaam zijn met u te reizen, doch op voorwaarde, dat gij mij op uw paard mede voert.

Men heeft van alle tijden af de groote misdadigers met veel onderscheiding behandeld. Een gendarme steeg van zijn paard, en gaf hetzelve aan onzen gewaanden booswicht over. De brigadier sprak geen woord en scheen in diep gepeins verzonken. Zij kwamen eindelijk te Privas aan. Een der gendarmen was vooruit gereden, om den commissaris van politie te waarschuwen, die op de binnenplaats der kaserne de aankomst van den gevangene afwachtte. De brigadier en de commissaris verzochten den gebaarden man, hen te volgen. Deze laatste, die dacht, dat de eerstgenoemde heeren hem ten avondmale uitnoodigden, vond geene de minste zwarigheid, om deze beleefdheid aan te nemen, en deze twee heeren in het schoonste hotel der stad te volgen.

De reiziger, die alle deze moeijelijkheden veroorzaakt had, zat bedaard in eenen hoek van den haard, toen de commissaris, de brigadier en de gevangene binnen traden.

Mijn heer, zeide hem de commissaris, erkent gij dien persoon voor dengenen, welke u de beurs of het leven afgevraagd heeft.

Niemand heeft mij de beurs of het leven afgevraagd, antwoordde de reiziger.

Wat! hebt gij u gisteren niet beklaagd van onderweg aangehouden, (arrêté) te zijn geweest.

Ja waarlijk, ik ben verhinderd geworden mijnen weg te vervolgen, hernam de reiziger, doch deze hindernis is veroorzaakt geworden door eene beek, welke buiten hare oevers geloopen, den weg overstroomd had; daardoor ben ik genoodzaakt geweest, eenen grooten omweg te maken.

Deze bekentenis mishaagde den brigadier, hij wilde niet, dat zijn gevangene zonder reden gearresteerd was.

Wat dezen aangaat, zeide hij, die zich in geene acht dagen geschoren heeft en van geene papieren voorzien is....

Daar zijn ze, viel hem de laatste in de redenen, terwijl hij zijn brieventas voor den dag haalde; *Eustache-le-Glorieux*, reizend komediant, onovertreffelijk in de *Orosmane*.

Gij hadt uwe reispas vroeger moeten vertoonen, riep de commissaris, die zich op zijne beurt vernederd gevoelde. En gij mijn heer, die u daar op uwe doodelijke gemak zit te warmen, gij hadt wel onmiddellijk kunnen zeggen, dat eene beek de oorzaak van uw oponthoud was. Waarom hebt gij het niet gezegd?

Omdat mij zulks niet gevraagd is geworden.

Dit schoon antwoord van den reiziger en onzen zoo sterk gebaarden man, bragt den armen commissaris geheel van zijn stuk; sedert dien tijd is hij stom.

— Parijs, reeds overrijk aan zoo vele, op verschillende wijs geoefend wordende en ook door verschillende kunstbenamingen onderscheiden dieverijen, heeft er weder eene nieuwe zien ontluiken, waaraan men den naam van *diefstal by duel* gegeven heeft. Sedert het begin van het thans afgeloopen universiteits-jaar waren eene menigte pas aangekomen studenten de slagtoffers van dezen nieuwen kunstgreep geweest en tot nog toe had de policie de schuldigen vruchteloos nagespoord, tot dat zich den 10. dezer een hunner op heeter daad liet betrappen bij het volgende geval, welks verhaal tevens een denkbeeld kan geven van de wijs, op welke die heeren werkzaam waren.

De jonge *Louis Renaud*, een student van dit jaar kwam des avonds ten tien ure van het bal der Grande Chartreuse, bij de laan van het Observatoire. Hij was alleen, scheen tamelijk verhit, en beschreef onder het gaan zekere lijnen, die toonden, dat zijn waarschijnlijk eenigzins beneveld brein geen volkomen bestuur over zijne beenen had. Plotseling hoort hij zich met eene zware bastem aanspreken en ziet voor zich een rijzig man met een buitenlandsch ordeteeken versierd en lange knevels op de lippen. Voor den satan Mijnheer, roept deze verschijning, houdt gij mijne laarzen voor de straatsteenen? Gij hebt mij mijn grooten toon plat getrapt!

Ons groentje staat stokstijf stil en stamelt eene verontschuldiging, welke hem de verrassing en het geduchte voorkomen van den gene, die hem aanspreekt, afpersen; vervolgens wil hij, zoo goed hij er toe in staat is, zijnen weg weder voortzetten. « Neen, Mijnheer", herneemt de man met de knevels, « zoo kan de zaak niet afloopen; geef mij uw kaartje en morgen spreken wij elkander nader."

De halve roes, waarin de jonge student zich bevond, liet hem niet veel acht op de bedreiging slaan: hij gaf zijn kaartje, en zonder verder ongeluk bereikte hij zijne woning in een hôtel-garni der Rue des Francs-Bourgeois.

Nog lag hij den volgenden morgen vrij laat in eenen zoeten slaap, toen hij door hevig kloppen aan zijne deur gewekt werd. Hij springt uit zijn bed, werpt een kleedingstuk over en doet open: voor hem staan twee personaadjen, die hij zich niet herinnert ooit gezien te hebben.

« Mijnheer," zegt een dier twee bezoekers, « wij zijn tot u gezonden door Kapitein *Gronoski*, onzen vriend, dien gij gisteren avond eene zware beleediging hebt aangedaan. Wees dus zoo goed ons op te geven, wie uwe getuigen (*vroeger secondes genaamd*) zijn, opdat wij met hen de voorwaarden der onvermijdelijk gewordén zamenkomst kunnen regelen."

Deze aanspraak brengt den student zijne ontmoeting van den vorigen avond weder in het geheugen. « Ik moet erkennen, mijne Heeren," zegt hij, « dat gisteren, door de werking van een paar glazen punch, mijn brein en mijne oogen niet volkomen helder waren, maar niettemin herinner ik mij duidelijk, dat ik mij bij dengeen, die u zendt, wegens een geheel onopzettelijk vergrip beleefdelijk verontschuldigd heb."

« Dat kan zijn, mijnheer, maar daarmede is de kapitein niet voldaan geweest, en het bewijs daarvan is, dat, schoon hij heden morgen ten zeven ure naar Algerie op reis moest gaan, hij die reis heeft uitgesteld. Zijne plaats op de diligence en op de stoomboot was genomen, maar hij heeft zich getroost te Parijs te blijven, om volkomener voldoening te erlangen."

De nieuweling, die hoe langer hoe ongeruster begon te worden, bood aan, om den kapitein op nieuw om verschooning te vragen, onder betuiging, dat hij hem volstrekt niet had willen beleedigen. « Maar in 's Hemels naam, mijnheer, roept hierop de ander, kan dan uw excuusvragen den kapitein het geld terug geven, dat uwe beleediging, opzettelijk of niet, hem heeft doen verliezen. Kom! kom! wij hebben beneden ons rijtuig en de noodige wapenen; in een uurtje is alles afgedaan."

De student, die een paar dagen te voren het kwartaal van het hem toegelegde jaargeld en daarbij nog een klein sommetje voor zijne reiskosten, om met de vacantie naar huis te komen, ontvangen had, haalde weder eenigzins adem en zeide dat hij de schade, welke de kapitein leed, gaarne voor zijne rekening zou nemen, bijaldien de som zijne krachten niet te boven ging. Op deze verklaring werden de getuigen iets handelbaarder en verklaarden eindelijk, dat zij wel dachten dat, op hunne voorspraak, de excusen, mits door een twintigtal gouden Napoleons ondersteund, aangenomen zouden worden.

Maar zulk eene som bezat de student niet; de getuigen begonnen hierop van de lommert te spreken en wezen daarbij op een kostbaar horologie, een familiestuk, dat aan het hoofdeneind van het ledekant hing. Onder den invloed der vrees zou de arme knaap zich ook dit offer getroost hebben, toen een zijner buren, een oude vos, die reeds in zijn tiende studie-jaar was, zoo als er nog wel in de wijnhuizen van het quartier St. Jacques rondzwerven, plotseling in de kamer trad, en zonder eenige inleiding, verklarende dat hij door het beschot alles gehoord had, eenen der heeren secondes bij de kraag pakte, tevens schreeuwende, dat men den ander, die ijlings den trap afliep, zou aanhouden.

In een oogenblik was geheel het huis op de been, maar niet zoo snel of de vlugteling ontsnapte. Hij, dien de emeritus-student gegrepen had, werd naar den commissaris van policie gebragt, waar hij herkend werd als zekere *Chevigny*, een reeds meermalen gestrafte, hebbende onder andere sedert 1840 reeds vijf vonnissen wegens bedriegelijke opligting te zijnen laste.

— Laatstleden Zondag werd er te Nevers eene verkooping van meubelen gehouden op het kasteel *van Poiseux*, ten gevolge van het overlijden van den rijken eigenaar. Onder de voorwerpen bevond zich eene oude secretaire. Dit meubel trok de aandacht van den heer *Soyer*, fabrikant van vijlen te Nevers. Hij meende er eene geheime lade in te bespeuren, hetgeen een onderzoek met zijn mes in eene reet, die aan ieders oog ontsnapt was, hem scheen te bevestigen. De eerlijke man deelde zijn vermoeden mede aan de personen, die met de verkooping waren belast, en ligtte nu, met eene schaar, eene plank op, die een veer in beweging bragt en eene verborgene bergplaats deed ontdekken, waaruit een zakje te voorschijn kwam, dat 10,000 francs in oude gouden louis inhield.

Wij vertrouwen dat de erfgenamen van het groote vermogen van den heer *van Poiseux* deze daad waardiglijk zullen erkennen. De ontdekking heeft in allen gevalle het nut gedaan van de onschuld van een' armen dienaar aan het licht te brengen, dien men eenige dagen te voren had weggejaagd onder de beschuldiging van dit goud te hebben ontvreemd, waarvan men het aanzijn vermoedde.

— Te Chateauroux, in Frankrijk, is een kind met twee hoofden geboren. Een buik dient voor de twee kinderen, maar men bemerkt dat het wanschepsel vier brillen en vier beenen en voeten heeft. Dit zonderling kind leeft reeds acht dagen, en is welvarend. Eenige spekulateurs hebben reeds geld voor dit dubbel kind geboden, maar de ouders, ofschoon zij arm zijn en veel kinderen hebben, weigeren dit wanschepsel te verkoopen. Men is bezig met een verslag over dat kind optestellen, welk verslag aan de akademie van geneeskunde moet gezonden worden.

BELGIE.

— Er zou eene haven gemaakt worden tusschen Blankenberg en Heyst aan de Noord-zee, met een bevaarbaar kanaal van Antwerpen derwaarts, zoodat de zeeschepen voortaan de reis over de Westerschelde zouden kunnen ontgaan.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 21. Augustus. Met regt vreesde men, omtrent de uitwerkselen van den zoo geweldigen stormwind, die in den avond van ll. Dingsdag opgestoken was en gedurende den volgenden nacht en dag heeft voortgeduurd, treurige berigten te zullen ontvangen. Hieronder deelen wij eenige derzelve uit de zuidelijke streken van ons land mede. Ook de meer onmiddellijke nabuurschap dezer stad is niet vrij gebleven. In de Stommeer, ten oosten van Aalsmeer gelegen en onder die gemeente behoorende, heeft eene windvlaag, die men er voor eene hoos gehouden heeft, kap, as, roeden en het verder getimmerte van den watermolen, door den molenaar *Tapsvoort* bemalen en bewoond, weggerukt en geheel den molen zoodanig geteisterd, dat hij genoegzaam vernield is. In het oosteinde van Aalsmeer zelf zijn voorts twee huizen omver gewaaid en is een derde beschadigd. Sommigen willen zelfs, dat er onder die gemeente zeven woningen beschadigd zouden zijn. De hoos was van een' geweldigen slagregen verzeld en dreef aan uit het Zuid-oosten; er zijn eenige lieden, die meenen gezien te hebben, dat drie onderscheiden hoozen zich tot eene vereenigd hebben. In onze stad verneemt men niet, dat eenig noemenswaardig ongeluk heeft plaats gehad, dan alleen het omverwaaijen van onderscheidene boomen.

LAGE ZWALUWE, den 19 Augustus. Heden is dit dorp door een zware ramp getroffen. Omtrent half zes ure, in den namiddag, heeft hier uit het zuidwesten een orkaan of hoos gewoed, waardoor, van het huis van den burgemeester tot aan huis van *Bastiaan de Vogel*, vele groote en sterke schuren tegen den grond en sommige van hunne funderingen geslagen zijn. Ook de huizen hebben enorme schade gelegen, de daken zijn weggerukt, de ramen verbrijzeld en er zijn zelfs die zoo veel geleden hebben dat zij elk oogenblik dreigen in te storten.

Het is onmogelijk op dit oogenblik de uitgestrektheid van de schade te berekenen, daar niet alleen reeds veel voorraad in de schuren opgezameld was, maar hetgeen in het veld gemaaid lag is opgenomen en wijd en zijd verspreid.

Zoo als men verneemt, heeft ook te Zevenbergen dezelfde orkaan gewoed, verzeld van een onweder, en heeft aldaar veel schade toegebragt. Vooral heeft de R. Kath. kerk aldaar veel geleden.

DORDRECHT, den 20. Augustus. Heden namiddag omstreeks 2½ ure is op het dorp Zwijndrecht, aan de

overzijde der rivier gelegen, in de zoutkeet van de Heeren van *Epenhuysen* en *Staps* brand ontstaan, welke bij den hevigen zuidwesten wind al dadelijk een verschrikkelijk aanzien had en al de gebouwen beneden den wind gelegen met vernieling bedreigde. In een oogenblik des tijds was dan ook de naast aangelegene keet aangestoken, en binnen het uur waren door de voortrollende vlammen die keet en de daaraan belendende op en beneden den dijk staande woningen in de asch gelegd. Door den hevigen wind zijn alle bluschmiddelen ijdel. Slechts aan de gebouwen boven den wind zijn dezelve met eenige vrucht aan te wenden, en tot nog toe zijn de pogingen om die te behouden gedeeltelijk slechts met eenen goeden uitslag bekroond, daar ook de keet, westwaarts van het punt van den brand gelegen, gedeeltelijk is afgebrand en gedeeltelijk is tegen den grond gehaald om den verderen voortgang van den brand naar die zijde te voorkomen. Het is thans 5 ure en nog altijd woeden de vlammen oostwaarts voort.

ZEVENBERGEN (prov. N.–Braband), den 20. Augustus. Dit welvarende dorp is gisteren voor een groot gedeelte verwoest. Ten ongeveer 5 ure des namiddags brak boven hetzelve een zwaar onweder los, terwijl spoedig daarop eene hevige hoos, uit het zuidwesten ontstaan, over hetzelve henen trekkende, dwars in eene lange streek alles vernielde wat zij op haren weg ontmoette, en huizen en schuren, langs de haven en in de achterstraat, eensklaps deed nederstorten, boomen in hare vaart mederukte en ter aarde wierp en eene der bruggen, over de haven liggende, verbrak. Vreeselijk was de algemeene schrik; men dacht niet anders dan aan eene aardbeving, en moest vreezen, dat een groot aantal menschenlevens onder het puin vernield was. Dit laatste heeft zich echter gelukkig nog niet bevestigd, daar slechts weinige slagtoffers in deze verwoesting gevallen zijn. Een kind is dadelijk onder het puin begraven gevonden, een timmermansbaas wordt nog vermist en een knecht is in eene schuur dood gevonden. Een groot gedeelte dezer plaats gelijkt naar eenen steenhoop.

— Sedert eenigen tijd heeft men in de Akkersmaalsbosschen van de Heerlijkheid Rosendaal een vreemd insect waargenomen, waardoor de bladeren en zelfs het Mei–lof wordt vernield. Geheele bosschen zijn aldaar door hetzelve ten eenemale verdord. Een gelijk verschijnsel wordt in de bosschen onder Voorst bespeurd; men heeft daar wel geen insect gezien, doch het hout heeft het voorkomen, als of het bevroren is. Te Voorst heeft de vernieling alleen aan het drie– en vier-jarig hout plaats, zijnde de aangedane takken, sommigen gedeeltelijk, anderen tot op den stam, verdord. Gelukkiglijk bepaalt zich dit verschijnsel in laatstgemelde gemeente tot zeer weinige struiken, zoodat de schade, voor als nog ten minste, niet noemenswaardig is.

TIEL, den 20. Augustus. Als eene bijzonderheid kunnen wij mededeelen, dat ll. Zondag op de Nijmeegsche Schippersboot, van Rotterdam komende, de vrouw eens zeekapiteins, die zich met haar man als passagier op genoemde stoomboot bevond, voorspoedig verlost is van eene welgeschapene dochter. Als eene nog grootere bijzonderheid kunnen wij berigten, dat tevens juist een heel– en vroedmeester op het vaartuig aanwezig was, die onverwijld de vrouw in hare omstandigheden heeft bijgestaan.

GOES, den 21. Augustus. Ten gevolge van de berigten omtrent den toestand der aardappelplant in ons eiland, kunnen wij vermelden, dat de ziekte zoo algemeen is geworden, dat geene velden verschoond zijn gebleven. Het kwaad is echter niet overal in gelijken graad. In de meeste streken blijft de hoop op eenen gedeeltelijken oogst bestaan, hoewel hiervan nog niets met zekerheid te zeggen is. De stoelmatters, die op de vroegste soorten, alsmede de witblom–winteraardappelen, zijn doorgaande het meest aangetast; de blaauwblom–winteraardappelen nog het minst. Tot heden is er voor de dagelijksche consumtie nog geen gebrek. Dezelve zijn echter duurder dan anders en worden voor den minderen man te duur, terwijl er nog enkele, die aangestoken zijn, moeten uitgeschoten worden. De smaak der gave is vrij goed.

Uit andere streken van Zeeland zijn de berigten, even als uit de meeste provincien, uiteenloopende. In sommige gemeenten van Schouwen rekent men al de aardappelen verloren, daar bij proefnemingen al de groote hol zijn en de kleine van de struiken vallen. In andere gemeenten is het niet zoo erg.

MIDDELBURG, den 22. Augustus. Gisteren werd, op de groote markt alhier, ten aanschouwe van eene groote menigte, de straf van *het zwaayen met het zwaard over het hoofd*, met alle de toebereidselen welke bij de onthoofding worden in acht genomen, uitgevoerd aan den persoon van *Judocus Verstraeten*, landbouwer te Sint Jan–Steen, tot welke straf, alsmede tot een confinement van *vyf* jaren in een tuchthuis, hij, bij arrest van het Provinciaal Geregtshof in Zeeland, van den 26. dier maand, veroordeeld was, ter zake van *moedwilligen doodslag* op den persoon van *Maximiliaan Lodewycks*, voddenkoopman te Clinge, ter gelegenheid van eene ontstane vechtpartij op de kermis te Sint Jan–Steen.

MENGELINGEN.

Politieke komkommertijd.

Wat komkommers zijn, zal onzen Lezers niet behoeven gezegd te worden. *Komkommertijd* is, gelijk uit den aard der zaak volgt, de tijd, waarop deze vrucht wast en rijp wordt; doch dit woord heeft ook eene andere beteekenis, waarbij wij thans een oogenblik willen stilstaan. Men noemt *komkommertijd*, ook het bepaald, ieder jaar terugkeerend tijdsbestek, waarin in het een of ander vak van handel, bedrijf of nering minder drukte, minder vertier heerscht, dan gewoonlijk. Bijna iedere handelstak, schier elke betrekking in de maatschappij heeft haren komkommertijd, een tijd, dat deze of gene handelswaren, of voortbrengselen van nijverheid om verschillende redenen minder verbruikt, in minder getale omgezet worden, dan gewoonlijk. Evenzoo is het in de geleerde wereld. Ook daar heeft iedere wetenschap haren komkommertijd. Zoo is bijv. de komkommertijd voor de geneesheeren, wanneer er weinig zieken zijn, en dit heeft, zoo men wil, op eenigzins bepaalde tijden plaats, wanneer namelijk de luchtgesteldheid hare gematigde kracht heeft bereikt, en men zou dezen tijd met regt den *medicinalen komkommertijd* kunnen noemen. De Practisijns, de zonen van Themis, hebben hunnen komkommertijd gedurende de vacantiën der Geregtshoven en Regtbanken, en dezen tijd zou men, al even dwaas, den naam van *juridische komkommertijd* kunnen geven; (men denke hier niet aan juridische komkommers!) Zoo heeft ook de *politieke* wereld haren komkommertijd; en dit is in ons Vaderland de tijd, waarop de Leden der Staten-Generaal niet zijn vergaderd, en er dus weinig leven in de Staats-brouwerij is. Men zoude het geheele politische jaar in Nederland, zeer origineel, maar toch hoogst juist, naar benamingen uit het Plantenrijk, in twee deelen kunnen verdeelen: namelijk in *knollen-* of *kooltijd* en *komkommertijd;* want dat er gedurende de zittingen der Kamers veel kool gedebiteerd, en nog meer knollen voor citroenen verkocht worden, om zich van deze waarheid te overtuigen, behoeft men de laatst gehoudene discussiën slechts vlugtig na te gaan. Die staatkundige vacantie-tijd is ook thans wederom daar; de Volks (?) vertegenwoordigers genieten de zoete rust en verademing, die hun na langdurige inspanningen en afmattingen zoo hoogst noodig is; zij restaureren zich thans van de vermoeijenissen, die zij bij het lanterfanten en flaneren langs de bane der Politiek zoo rijkelijk hebben opgedaan. Gedurende dien tijd is gewoonlijk de geheele Natie in eenen politischen slaap; de dagbladschrijvers weten bijna niet, waarmede hunne kolommen te vullen, en schommelen van tijd tot tijd nog het een en ander in de laatste gehoudene redevoeringen op, waarmede zij hunne in roet of alsem gedoopte pennen kunnen werk geven.

Thans echter is dit het geval niet; de tijd van stilte en rust, of om meer prozaïsch te spreken, de *politieke komkommertijd* moge daar zijn, de Natie slaapt niet meer; zij is wakker geschud uit hare sluimering, en bij haar ontwaken is hare belangstelling en deelneming in haren politieke toestand niet uitgedoofd, maar veeleer toegenomen. De zaak der Grondwets-herziening houdt aller gemoederen bezig, de Natie peinst in hare gedachten op middelen, die haar langs eenen geoorloofden weg tot de vervulling harer begeerten voeren kunnen; herziening der grondwet is steeds de eindpaal van haar wenschen, maar ook van haar streven. Nog altijd heeft zij hare oogen onafgebroken op de Regering gevestigd. Van haar verwacht zij eene vrijwillige inwilliging van hetgeen zij verlangt; van haar vrijwillige genezing der kwalen, die aan den bartader van Nederland knagen. Het is thans een tijd van leven en spanning, niet van stilte en rust. Dat de ministers dit onder het oog houden; dat zij hieruit opmaken, dat de grondwets-herziening het Volk van Nederland geene onverschillige zaak is; dat de Natie volhoudt, en niet loslaat, voordat zij het doel van haar streven heeft bereikt; dat zij indachtig zijn, dat aan eene van geestdrift blakende menigte geene weerstand te bieden is, maar zij eindelijk zullen moeten onderdoen en toegeven. O! dat zij zich dan niet langer aan het oude blijven vastklemmen; dat vastklemmen zal hun eens onmogelijk worden; dat zij het heilloos stelsel van Behoud, dat reeds zoovele wrange vruchten voor het Vaderland heeft gedragen, *vrijwillig* laten varen, voordat het Volk zijne stem verheffe, en eene algemeene kreet hen zal *noodzaken*, om te geven, wat zij *goedwillig* hebben geweigerd. Dan zullen zij misschien berouw hebben over hunne vasthoudendheid, maar dan zal het welligt *te laat* zijn!

God behoede Vorst en Vaderland voor zoodanige gevolgen!

(*T. W*)

De Correctionele Regtbank van Parijs.

Men had reeds vijf of zes correctionele zaken afgehandeld. — De voorzitter begon een persoon te ondervragen, die beschuldigd was van feitelijke tegenstand tegen de wacht, toen een man van hooge gestalte naar de balie snelt en terwijl hij zijne dagvaarding aan de regtbank toont, met eene bulderende stem uitroept: « Zegt eens, zegt eens! ik heb de wacht ook beleedigd; ik heb ook de sergeanten, de gendarmen, de prefectuur, het gouvernement èn heel de weerlicht afgeranseld! Waarom worden die anderen dan voor mij gevonnisd?"

De voorzitter. Wilt gij wel zwijgen en gaan zitten? Gij zult gevonnisd worden als uw beurt zal gekomen zijn.

De man. Het spijt mij; ik kom van Patin om mij te doen vonnissen, en ik zal gevonnisd worden of de duivel... Ik ben ten tien ure gedagvaard; ik ben volgens krijgsgebruik krek op mijn tijd gekomen; het is middag; ik heb juist twee uren op schildwacht gestaan, en ik moet, dat de regenboog mij tot halskraag diene! afgelost worden.

De voorzitter. Deurwaarder doet die man buiten gaan, hij stoort het geregt.

De deurwaarder vat den levenmaker bij den kraag en wil hem buiten zetten; maar deze beweegt zich even zoo veel als of hij een rots ware. «Ja, ja, zeide hij zachtjes, trekt en stoot maar, gij zoudt nog eerder den obelisk verplaatsen... Houdt maar op, ik wil u niet vermoeijen, ik zal wel vertrekken; het is buiten dat hier toch zoo pleisierig niet... Ik wil u maar toonen dat gij mij niet zou hebben doen wankelen al hing gij mij met den president, den procureur en den heelen bliksemsche boel achter aan de nekharen."

De wonderlijke snaak verlaat eindelijk de zaal en wacht aan de deur tot men hem binnenroept, hetwelk een kwartier naderhand plaats heeft. Toen hij zijn naam hoorde noemen kwam hij binnen en verklaarde te heeten PIETER PAULUS GAUTHRON, paardesmids-werkman.

De voorzitter. Gij zijt beschuldigd van de wacht tegenstand geboden, haar beleedigd en geslagen te hebben.

De beschuldigde. Ja, ja, ik heb het u reeds gezegd, de gendarmen, de sergeanten, het gouvernement en ge[...] weerlicht...

De voorzitter. In plaats van leedwezen over uw [...] te toonen, schijnt gij er nog roem op te dragen.

De beschuldigde. Kijk eens aan! waarom zou het [...] rouwen die kerels berispt te hebben, die gemeene [...] stoorders, die op eene buffelachtige wijze hunne leelij[...] in onze *carré* kwamen steken, en mij midden in ee[...] heerlijken *pas de zéphir* uit de maat hielpen... Dat [...] vel hen het licht uitblaze... Ik heb ze eerst met za[...] behandeld; ik heb mij vergenoegd met hen van mij [...] houden, zeggende: Ik bid u, ik smeek u, mijne en[...] gaat eens in Algerie zien of ik er ook ben... Maar t[...] derde een heel leger stads-sergeanten, die ook van d[...] wilden zijn; toen ben ik begonnen er op te bonzen, [...] heel *piano pianissimo;* ik heb ze als uitgedroogde [...] schen of, om beleefder te spreken, als gebalsemde m[...] naast elkander op den grond gerangschikt, zonder h[...] thans het minste kwaad te doen.

De voorzitter. De agenten kweten zich van hun [...] gij waart bezig een verboden dans te dansen.

De beschuldigde. Wat is dat, een verboden dans [...] ken maar twee soorten van dansen, ik: de dans die m[...] veelt en de dans die mij vermaakt; en daar ik niet zo[...] ben als eene javaansche meloen, zoo dans ik liever de[...] die mij niet verveelt.

De voorzitter. Gij zijt reeds verwezen geweest te[...] van de policie tegenstand geboden te hebben; het schij[...] gij liefhebberij in de zaak hebt; gij zult voorzigtig [...] len indien gij u in acht neemt, want gij zoudt strenge[...] fen kunnen oploopen.

De beschuldigde. O, die gendarmen, ik haat ze al[...] gebroedsel!... Dat gespuis dient maar om brave lied[...] hinderen, om te springen en te zingen; ook kan ik hun [...] huis niet zien zonder hen in het aangezigt te grijnzen, [...] mijne kinderen voed ik in dezelfde politieke gevoele[...]

De voorzitter In uw belang raad ik u geen woord [...] te zeggen

De beschuldigde. Wanneer men over gendarmen sp[...] dan kookt mij het bloed in de aderen, dan ben ik niet [...] meester over mij zelve... dan moet er maar alles uit, [...] ik op het hart heb... o welke uitvinding, die gendarmen[...] Hij die de gendarmen uitgevonden heeft, moest met ge[...] men opgevuld worden en als een kalfsbout aan het spi[...] braden worden.

De regtbank doet GAUTHRON zwijgen, en verwijst he[...] eene maand gevangenis.

Vereerende stomheid.

Vorstin *Victoria*, het vrouw'lijk hoofd der Britten.
Stoomde onlangs Vlissingen voorbij.
Aan hare hooge linkerzij'
Zag men haar' echtnoot *Albert* zitten.
't Geschut van Neêrlands kust en wal
Ontving met schel kanongeschal
Het Engelsch vorst'lijk dubbeltal.
De Britten, nu, welligt door dien ontvangst verlegen, –
— De Britten zijn bedeesd en *bleu*, —
Ze lachten met die hoofsche *jeu*,
En, neus-ophalende, — zij... ZWEGEN!!
Het vleijend Compliment, uit koop'ren mond gebr[...]
Het had hen, 't is te gek, volkomen stom gemaakt.
Die stomheid, echter, is, — ofschoon geen blijk van welzij[...]
Een staaltjen, in hoever wij bij den Brit in tel zijn, –
Zoo wat, ten naastebij, als zondaars in de hel zijn.

Geen stommerik.

(*Tielsch Weekbl*[...]

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25. Augustus. Sedert den 21. dezer zijn al[...] ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

The Swan, R. Holson, Towey, porcelein en aarde; Achil[...] B. Berzones, Odessa, lijnzaad.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.